

Мемуари гейші

КУПИТИ

- 2 роки у списку бестселерів від New York Times
- Серія художньої літератури «КУЛЬТREAD»
- Блискуча екранізація Роба Маршалла здобула премії «Оскар», «BAFTA», «Золотий глобус» та «Греммі»

Чійо було лише дев'ять, коли її продали до відомого будинку гейш. Там дівчинка з незвичайними сіро-блакитними очима вчиться бути втіленням витонченості: досконало танцювати, вишукано носити кімоно, відточеними рухами наливати клієнтам чай та саке, розважати їх розмовою й плести павутиння натяків, що так збуджують чоловіків і викликають ненависть суперниць.

Із тихого рибальського містечка вона потрапляє у світ, де дівочу цноту продають на аукціоні, а кохання вважають небезпечною ілюзією.

Її шлях до слави не буде легким. Та одного разу дівчина зустрине того, заради кого буде готова порушити всі правила...

Розділ перший

Уявімо, що ми з вами сидимо у затишній кімнаті з видом на сад і за бесідою ковток за ковтком насолоджуємося зеленим чаєм. Ми говоримо про давно минулі дні, і тут я вам кажу.

— Того дня я когось зустріла... Це був найкращий день у моєму житті й водночас найгірший.

Гадаю, ви облишите пити чай, поставите чашку і запитаете:

— То який саме? Найкращий чи найгірший? Неможливо, щоб було і так, і так.

Зазвичай, я б також із себе поглузувала і визнала б, що ви маєте рацію. Та правда в тому, що той день, коли я зустріла пана Танаку Ічіро, справді був одночасно найкращим і найгіршим днем мого життя. Цей чоловік так мене зачарував, що навіть рибний запах його рук був для мене ароматом парфумів. Якби не він, переконана: я б ніколи не стала гейшею.

Моє народження та виховання ніяк не було пов'язане з тим, щоб стати кіотською гейшею. Я навіть родом не з Кіото. Мій батько був рибалкою, ми мешкали в маленькому містечку Йороідо на узбережжі Японського моря. За все своє життя кількість людей, якими я хоч словом обмовилася про своє дитинство чи родину, можна перерахувати на пальцях. Я майже ніколи нікому не розповідала про Йороідо, або ж про будинок, у якому зростала, або ж про моїх батьків, або про мою старшу сестру. І точно нічого про те, як я стала гейшею чи як це — бути нею.

Більшість людей віддає перевагу думці, що і моя бабуся, і мати були гейшами, а мистецтво танцю я почала вивчати з того самого моменту, як мене відлучили від грудей.

Пам'ятаю, якось багато років тому я наповнювала чарку sake чоловікові, який за розмовою згадав, що лишень минулого тижня був у Йороідо. Від його слів я почувалася як той птах, що перелетів океан і за тисячі кілометрів зустрів створіння, яке знає, де його гніздо. Я настільки була вражена, що мені було не до снаги стриматися:

— Йороідо?! Я там виросла!

Бідолашний! Вираз його обличчя пройшов крізь палітру яскравих виразних змін. Чоловік щонайдужче намагався усміхнутися, але глибокий подив, який йому не вдалося приховати, зіграв не на його користь.

— Йороідо? — перепитав чоловік. — Цього не може бути.

Віддавна я опанувала техніку штучної посмішки, яку я називаю «посмішкою Но» за схожістю до застиглих рис театральних масок!. Таку посмішку чоловіки можуть трактувати на свій лад. Це, безперечно, її перевага. Ви навіть не уявляєте, як часто вона мене рятувала. Я вирішила скористатися нею й тоді. Звісно, це спрацювало.

Чоловік видихнув на повні груди й, перехиливши наповнену мною чарку sake, зайшовся сміхом. Переконана, що той сміх був швидше викликаний полегшенням, ніж будь-чим іншим.

— Сама думка, — сказав він крізь сміх, — що ви зростали в такому болоті, як Йороідо, це ж як наколотити чаю у відрі!

Засміявшись знову, чоловік мовив:

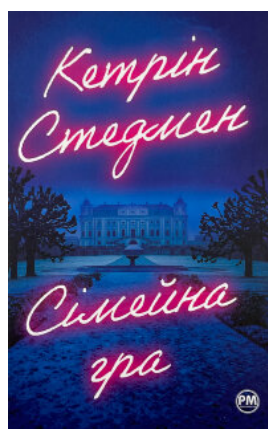
— Ось чому з вами так весело, Саюрі-сан. Інколи вам вдається змусити мене повірити у правдивість ваших жартів.

Думка про те, що я ніби чашка чаю, завареного у відрі, мені не дуже до вподоби. Та, гадаю, доля правди в цьому є, адже я справді виросла в містечку Йороідо. Нікому на думку не спаде назвати це місце вишуканим. Туди майже ніхто не приїздить, а мешканцям рідко випадає нагода виїхати. Вам, мабуть, цікаво, як мені вдалося залишити Йороідо? Що ж, саме тут і починається моя історія.

Рекомендована література

Острів проклятих

Сімейна гра

Двері у Літо

Жінка з каюти №10

Усі ті розбиті місця

Перейти до категорії
Художня література

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ